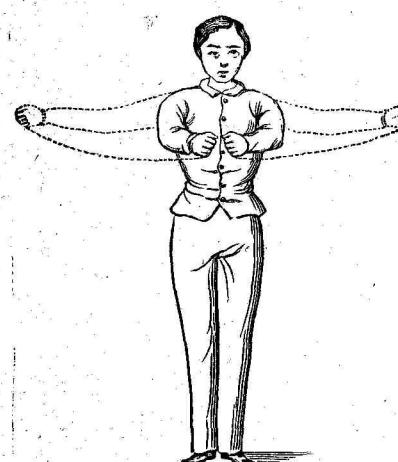

θέμεθα να διεξέλθωμεν καὶ περιγράψωμεν διάκληρον. τὴν σειρὰν τῶν ἐν ὑπαίθρῳ ἀσκήσεων, αἵτινες δύνανται καὶ δφείλουσιν ὑπὸ τῶν παίδων ἐπιμελῶς νὰ ἔκτελῶνται.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος θὰ ἀναφέρωμεν μόνον διάγας τινὰς ἔξ αὐτῶν, αἵτινες φαίνονται ἡμῖν κατ' ἔξοχὴν ἀρμόδιοι πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς παρούσης ἡμῶν πρὸς τοὺς γονεῖς παρακαλέσεως, τοῦτ' ἔστι πρὸς πρόληψιν ἢ ἀποσόβησιν τῆς κυφότητος τῶν παίδων καὶ ὑγιᾶ ἀνάπτυξιν τῶν τῆς ἀναπνοῆς ὄργάνων.

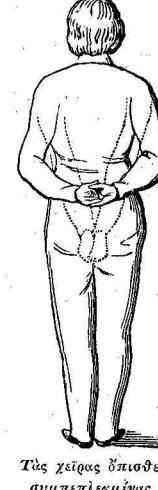
Πρὸ πάσης ἀλλῆς ἀσκήσεως συνιστῶμεν θερμότατα τὴν ἐν τῇ πρώτῃ εἰκόνι ἐπιγραφομένην ὑπὸ τὸν τίτλον „τὰς χεῖρας ὅπισθεν συμπεπλεγμένας“. Ο παῖς, ἴσταμενος ὄρθιος, συμπλέκει ὅπισθεν τὰς χεῖρας, τείνει τοὺς βραχίονας καὶ στρέφει αὐτοὺς πρὸς τὰ ἔσω οὔτως, ὥστε οἱ ἀγκῶνες νὰ εὑρίσκωνται ἐστραμμένοι ἀπέναντι ἀλλήλων. Ἐν τῇ στάσει ταύτῃ διαμένει ἐπί τινα δευτερόλεπτα τῆς ὥρας· εἴτα χαλαρώνει τοὺς ὡμούς, αἱρει τὰς χεῖρας ἡρέμα εἰς ὑψός ὀλίγων δακτύλων, ἀναπνέει βαθέως καὶ ἀκολούθως ἐπαναλαμβάνει τὴν ἀσκησὶν ἔξωθλῶν τὸν δαψιλῶς εἰσπνευσθέντα ἀέρα. Τὴν ἀσκησὶν ταύτην ἔκτελεῖ δέκα ἔως εἴκοσι φοράς. Κατὰ τὴν ἀσκησὶν ταύτην συμβαίνουσι συνήθως ἐκ μέρους τοῦ παιδὸς διάφορα λάθη, ἐκ τῶν ὅποιων ἀναφέρομεν τὸ ἔξης κυριώτατον καὶ μάλιστα προληπτέον, ὅτι δηλαδὴ ὁ παῖς κλίνει πρὸς τὰ ὅπισθεν τὸ ἄνω μέρος τοῦ σώματος καὶ κύπτει τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ ἔμπρός. Ἐνῷ ἀπ' ἐναντίας πρέπει τὸ στήθος νὰ ἔκτείνῃ πρὸς τὰ ἔμπρός, τὴν κοιλίαν νὰ συστέλλῃ τὰ ὅπισθεν δέσιν, ὡς ἀνωτέρω ὡρίσαμεν. Οὐδέποτε ὅμως πρέπει νὰ λησμόνωσι, κατὰ πᾶσαν πρωῖαν καὶ ἐσπέραν νὰ ἐπαναλαμβάνωσι τὴν ἀνωτέρω περιγραφεῖσαν ἀσκησὶν „μὲ τὰς χεῖρας ὅπισθεν συμπεπλεγμένας“.

Ωθησις τῶν βραχιόνων πρὸς τὰ ἔξω.

(νὰ συμμαζεύῃ πρὸς τὰ ἔντος), καὶ τὴν κεφαλὴν νὰ κλίνη ὀλίγον τι πρὸς τὰ ὅπισθεν μὲ ὄρθιον τὸν λαιμόν, διότι πολλοὶ ἀρχάριοι νομίζουσι ὅτι ἀρκεῖ νὰ σηκώσωσι μόνον τὸν πώγωνα καὶ οὕτω νὰ κλίνωσι μόνον τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ ὅπισθεν, ἐνῷ ὅλος ὁ λαιμὸς μένει κεκλιμένος πρὸς τὰ ἔμπρός. Πρέπει λοιπὸν ὁ λαιμὸς νὰ εἶναι ὄρθιος δηλαδὴ καθέτος καὶ ἡ κεφαλὴ ὀλίγον τι πρὸς τὰ ὅπισθεν κεκλιμένη.

Πολλοὶ κατ' ἀρχὰς δὲν δύνανται νὰ ἔκτελέσωσι τὴν ἀσκησὶν ταύτην, πρὸ πάντων οἱ ἔχοντες κυφὴν στάσιν. Δὲν στρέφουσι τοὺς ὡμούς πρὸς τὰ ἔσω καὶ αἱ ὡμοπλάται μένουσιν ἐν τῇ συνήθει αὐτῶν δέσσει, ἀπομεμακρυσμέναι ἀπ' ἀλλήλων. Τοιαῦτα παιδία δύναται τις νὰ βοηθήσῃ ἴσταμενος ὅπισθεν αὐτῶν, δέτων τοὺς δακτύλους ἐπὶ τῶν ὡμῶν, πέζων διὰ τοῦ ἀντίχειρος τὴν ῥάχιν, καὶ ἐλκων τοὺς ὡμούς

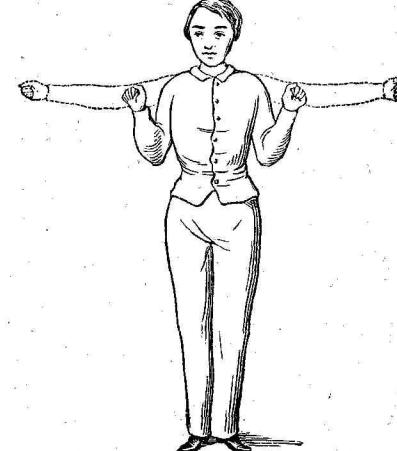

Τὰς χεῖρας ὅπισθεν συμπεπλεγμένας.

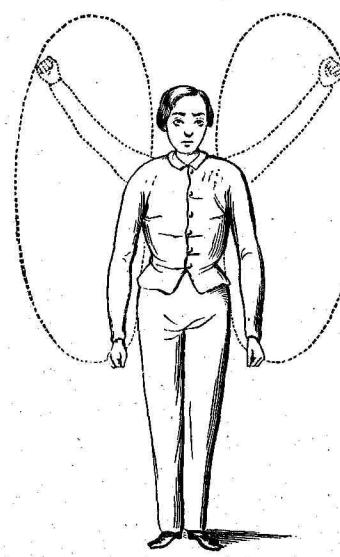
ἰσχυρῶς πρὸς τὰ ὅπισθεν. Κυρίως, ὅταν ἡ ἀσκησὶς αὕτη ἐκτελήται καθὼς πρέπει, σχηματίζονται μεταξὺ τῶν ὡμῶν δύο πτυχαὶ τοῦ δέρματος, ἀποτελοῦσαι ἐν τῷ μέσῳ βαθεῖαν αὐλακα.

Ἐίς τοσοῦτον ὅμως τελείαν ἐκτέλεσιν δὲν δύναται πάντοτε οὕτε ἡ ξένη χεὶρ νὰ βοηθήσῃ τοὺς μὴ ἔξησκημένους ἡδη· οὐχ ἡττον ὅμως διὰ τῆς ἐπιμονῆς καὶ συνεχοῦς ἐπαναλήψεως κατορθοῦνται ἐντὸς ὀλίγου ἵκανον πρόδοι. Τοιοῦτοι ἀρχάριοι, οἵτινες δὲν δύνανται ἔνεκα τῶν ἀνωτέρω ἐλαττωμάτων νὰ ἔκτελέσωσι καλῶς τὴν ἀσκησὶν, εἴναι καλὸν νὰ ἀπογυμνώσῃ τὸ ἄνω μέρος του σώματος καὶ οὕτω νὰ ἴστανται μὲ ἐστραμμένα τὰ νῶτα πρὸς τὸν βοηθοῦντα καὶ ἐπιτηροῦντα τὴν ὄρθην τῆς ἀσκῆσεως ἐκτέλεσιν. Βαθμηδὸν θὰ μάθωσι τὰ παιδία, ἀν δὲ πτυχαὶ τῶν ἀσκησιν ὄρθως. Τότε δύνανται πλέον μὲ ἐλαφρὸν χιτῶνα ἐνδεδυμένα, καὶ μόνον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μὲ γυμνὰ τὰ νῶτα νὰ ἴστανται πρὸ τοῦ Μέντορος αὐτῶν, ὅπως οὕτος βεβαιωθῇ ὅτι δὲν παρεισέφρησαν λάθη εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ.

Τὴν ἀσκησὶν ταύτην ὁρεύοντες οἱ παιδεῖς νὰ ἔκτελῶσιν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ ὅδηγίαν τῶν γονέων ἢ τοῦ διδασκάλου εἰκοσάκις τὴν πρωῖαν καὶ εἰκοσάκις τὴν ἐσπέραν. Προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου θὰ συνειθίσωσι, καὶ μὲ κρεμμένους βραχίονας, δηλαδὴ χωρὶς νὰ συμπλέκωσιν ὅπισθεν τὰς χεῖρας, νὰ δίδωσιν εἰς τοὺς ὡμούς τὴν πρὸς τὰ ὅπισθεν δέσιν, ὡς ἀνωτέρω ὡρίσαμεν. Οὐδέποτε ὅμως πρέπει νὰ λησμόνωσι, κατὰ πᾶσαν πρωῖαν παρατείνει τὴν ἀσκησὶν „μὲ τὰς χεῖρας ὅπισθεν συμπεπλεγμένας“.

Λιάσπασις τῶν βραχιόνων.

Κυκλικὴ περιστροφὴ τῶν βραχιόνων.

Ωφελίμως ἐνεργοῦσι κατὰ τῆς κυφότητος καὶ ἀλλαι τινὲς γυμναστικαὶ ἀσκησίες, ἐκ τῶν ὅποιων αἱ ἔξης παραστῶνται ἐν ταῖς ἐνταῦθα παρατεθεῖσαις εἰκόσι: „κυκλικὴ τῶν βραχιόνων περιστροφή“, „ώθησις τῶν βραχιόνων πρὸς τὰ ἔξω“, „διάσπασις τῶν βραχιόνων“.

Τοιουτορόπως δύναται ὁ ἀσκούμενος νὰ φέρῃ ποικιλίαν τινὰ εἰς τὴν μονοτονίαν τῆς πρώτης ἀσκῆσεως, ὅταν καταστῇ αὐτῷ διὰ τῆς συχνῆς ἐπαναλήψεως ἀνιαρά. Τὴν πρώτην ὅμως ταύτην ἀσκησὶν, ἡτοις εἶναι ἡ κυριωτάτη, καὶ σπουδαιοτάτη, δὲν πρέπει ποτὲ νὰ παραλείπῃ, διότι εἶναι ἀπαραίτητος πρὸς θεραπείαν ἢ πρόληψιν τῆς κυφότητος καὶ πρὸς ὑγιᾶ τῶν πνευμόνων ἀνάπτυξιν.